„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 73. Czwartek 31. Marca 1870. Rok wydania 69.

Prenumerata

na

„Gazetę Lwowską“

wraz z Dodatkiem urzędowym

od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 4 złr.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stemplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Część urzędowa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 6. b. m. najmiłościwiej raczył zatwierdzić wybór pana Hipolita Czajkowskiego, dotychczasowego zastępcy prezesa rady powiatowej bobreckiej na prezesa tejże rady.

Z prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 29. marca 1870.

J. Exc. minister sprawiedliwości mianował radcami sądu krajowego w Krakowie: Antoniego Korczyńskiego, sędziego powiatowego w Dębicy, Antoniego Szczepańskiego, sędziego powiatowego w Bochni i Wilhelma Mehoffer, sędziego powiatowego w Ropczycach a Władysława Szmydzińskiego, sędziego powiatowego w Tarnobrzegu radcą sądu krajowego przy sądzie obwodowym w Rzeszowie.

J. Exc. minister sprawiedliwości przeniósł na własne żądanie i w tym samym stopniu Karola Ebnera, sędziego powiatowego w Dobczycach do sądu powiatowego w Oświęcimie a Stanisława Szpora, sędziego powiatowego w Frysztaku do sądu powiatowego w Dobczycach i mianował Wiktora Lewickiego, zastępcą prokuratora państwa w Krakowie sędzią powiatowym w Frysztaku.

J. Exc. minister sprawiedliwości przeniósł na własne żądanie i w tym samym stopniu Edmunda Pareńskiego, adjunkta przy sądzie powiatowym w Tarnobrzegu do sądu powiatowego w Chrzanowie i mianował auskultanta Stanisława Mardyłę, adjunktem przy sądzie powiatowym w Tarnobrzegu.

Szef c. k. Namiestnictwa zgodnie z uchwałą reprezentacyi kraj. głównego miasta Lwowa mianował prowizorycznie Anastazego Przybyłowskiego dyrektorem miejskiego urzędu budowniczego, a Edwarda Pietrzyckiego, rewidenta miejskiej izby obrachunkowej — buchhalterem miejskim, przy magistracie lwowskim.

Lwów dnia 29. marca 1870 r.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Na posiedzeniu izby deputowanych z d. 27. marca przedłożył minister handlu układy handlowe zawarte z Chinami, Japanem i Siamem.

Wniosek rządowy względem zmniejszenia czynności najwyższego trybunału sądowego odesłano do komisyi dla procedury karnej, a projekt ustawy względem nowych monet zdawkowych do komisyi budżetowej.

Nastąpiło potem drugie czytanie ustawy względem odnowienia ustawy z d. 20. maja 1869 r. uwalniającej nowe linie kolei żelaznych od podatku. Deputowany Lenz postawił następujący wniosek: „Ustawa ta wchodzi w życie z dniem zamknięcia lub odroczenia obecnej sesyi Rady państwa a gaśnie z dniem rozpoczęcia nowej sesyi lub najdalej dnia 31. grudnia 1870 r. Wniosek ten odrzucono a natomiast przyjęto następujący wniosek komisyi: „Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i przestaje obowiązywać z rozpoczęciem najbliższej sesyi Rady państwa.“

Potem przyjęto ustawę o układzie względem żeglugi na Prucie i ustawę względem przedłużenia ustawy z dnia 28. maja 1869 r. nadającej ministrowi sprawiedliwości pełnomocnictwo mianowania notaryuszy.

Komisya budżetowa przedłożyła potem sprawozdanie o petycyach. Petycyę towarzystwa urzędników żądającą powiększenia pensyi urzędników powiatowych, odesłano do ministerstwa finansów z prośbą o należyte uwzględnienie. Petycyę krakowskiego wydziału powiatowego o policzenie dawniej zapłaconych podatków gruntowych odstąpiono rządowi. Wniosek dr. Weigla, by petycyę tę odesłano do rządu dla uwzględnienia został odrzucony. Petycyę c. k. urzędów cłowych w Czechach o polepszenie bytu materyalnego, odesłano do ministerstwa finansów dla uwzględnienia. Toż samo uczyniono z petycyą wszystkich traktyerników w powiecie Mödling żądającą rewizyi podatku konsumcyjnego. Petycyę stenografów względem uorganizowania bióra stenograficznego w Radzie państwa odesłano do rządu dla kompetentnego rozstrzygnięcia z tym dodatkiem, by utrzymywanie bióra stenograficznego w izbie deputowanych udzielano w drodze konkurencyi wolnej.

Odrzucono potem petycyę styryjskiego towarzystwa przemysłowego o subwencyę dla jego zakładów naukowych i petycyę izby handlowej w Grazu o subwencyę dla szkoły przemysłowej.

Przedłożono potem izbie ponawianą już od dwóch lat petycyę miasta Graz o uwolnienie od zobowiązania przyjętego w czasie zasystowania konstytucyi, na podstawie którego miasto to dodaje na utrzymanie uniwersytetu 8000 złr. Petycyę tę odesłano do rządu dla ocenienia przytoczonych w tej petycyi okoliczności i odpowiedniego jej załatwienia. Petycyę urzędników rozmaitych uniwersytetów odesłano do rządu z prośbą o przedłożenie ustawy dla uregulowania pensyi tych urzędników.

Przy końcu posiedzenia br. Kotz i towarzysze interpelowali ministra handlu: „Czy rząd przedłoży izbie ustawę o kolei żelaznej w Dalmacyi tak, by jeszcze w tej sesyi Rady państwa załatwioną została?“

Na zapytanie dr. Schindlera, czy sprawozdanie o sprawie dalmatyńskiej jeszcze nie jest gotowem, odpowiedział prezydent izby, iż sprawozdanie to już do druku oddano.

— Na posiedzeniu izby panów z d. 27. b. m. przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę o poborze podatków do końca czerwca 1870 i pokryciu wydatków państwa.

Wniosek br. Althen by przyjęcie tej ustawy uczynić zawisłem od przyrzeczenia, iż rząd jeszcze w tym roku przedłoży budżet na r. 1870 został odrzucony.

Przyjęto potem układ pocztowy zawarty z państwem kościelnem i odesłano do rządu z prośbą o uwzględnienie petycyę urzędników o podwyższenie pensyi na pomieszkanie.

Berlin. „Kreuz Ztg.“ z d. 25. b. m. zamieszcza wiadomość, że zapewne po ukończeniu prac niemieckiego parlamentu celnego jeszcze raz parlament rzeszy północno-niemieckiej na kilka tygodni się zbierze. Ponieważ i sejm pruski jeszcze raz w tej kadencyi ma być zwołany, przeto słusznie poniekąd pomieniony dziennik artykuł swój kończy następnemi słowy: „Tuszymy a nawet mamy nadzieję, że wtedy nawet najzagorzalsi zwolennicy życia parlamentarnego tak w łonie rządu, jak po za rządem będą mieli zadość tegorocznego parlamentaryzmu i że przynajmniej nie przyjdzie do dodatkowej sesyi izb pruskich. I tak prócz tego doznać mamy tej jesieni przyjemności, że aż do dwóch parlamentów wybierać będziemy; na politycznych rozkoszach zbywać nam zatem nie będzie.“

Tenże dziennik zaprzecza wiadomości, podanej przez „Post“, jakoby lekarz u wód w Karlowychwarach, tajny radca dr. Preuss, przybył był do Berlina w celu zdania swej opinii o zdrowiu króla pruskiego. Twierdzi on, że doktor ten zwykł co rok o tym czasie przybywać do Berlina a podczas pobytu jego w stolicy Prus zawsze go przyjmuje król pruski.

Londyn. W izbie niższej parlamentu angielskiego odbyły się d. 25. b. m. dwa posiedzenia na których dyskutowano o ustawie pokoju dla Irlandyi. Dyskusya ożywiła się mocno przy postanowieniach ustawy zmierzających do uśmierzenia gwałtownego tonu dzienników irlandzkich. Projekt rządowy przyprzyjęto w zupełności. Członek parlamentu z Irlandyi Moore ostrzegał, by nie identyfikowano zbrodni agraryjnych ze zbrodniami politycznemi. Narodowe dziennikarstwo irlandzkie mimo swych błędów przedstawia zapatrywania milionów, nie pobudzało nigdy do zbrodni agraryjnych a fenianie nie mają żadnej styczności z sprawami tych zbrodni. Celem i zadaniem fenian — rzekł dalej mowca — jest zmiana formy rządu ale nie osłabienie ustawy i niszczenie porządku. Fenainie nie chcą wypędzać z kraju właścicieli ziemskich. Chichester Fortescue w imieniu rządu oświadczył, iż kara wspomniona w ustawie spadnie tylko na te dzienniki, które otwarcie wzywają do zdrady i powstania nie zaś na te, które pośrednio pobudzają do tych zbrodni. Zawieszenie dziennika poprzedzić musi zawsze przestroga. Ustęp traktujący w przepisach do dziennikarstwa przyjęto 225 głosami przeciw 25. Sprawozdanie komisyi, do której ustawa ta odesłaną została i trzecie czytanie tej ustawy nastąpić miało na rannem posiedzeniu parlamentu z d. 26. b. m.

Paryż. Na posiedzeniu senatu d. 28. b. m. przedłożył Ollivier projekt senatus konsultu. Projekt ten odejmuje senatowi władzę konstytucyjną, a udziela mu natomiast część władzy ustawodawczej. Projekt podnosi dalej wielkie znaczenie drugiej izby, która pośredniczy między monarchą a narodem. Druga izba atoli powinna być pomocną przy uchwaleniu ustaw, nie zaś współzawodniczką ciała prawodawczego. Uchwalenie budżetu pozostanie przywilejem ciała prawodawczego. Senatorów mianuje monarcha, który będzie miał w ten sposób prawo udzielania nagród znakomitościom. Cesarz będzie mógł zwiększyć liczbę senatorów, jednakże liczba ta nie będzie mogła przekroczyć pewnej granicy. Ollivier podniósł przytem konieczność wprowadzenia takich zmian, któreby mogły ustalić sytuacyę ostatecznie. Nowa konstytucya ulegać może zmianom, ale tylko za pomocą plebiscitu. Nowy stan rzeczy uczyni zadość żądaniom i pozwoli wziąć się do dalszych reform. W roku 1852 naród skorzystał z swego prawa i ustalił cesarstwo. Wtedy szło o to, by rewolucyjną sytuacyę zmienić w prawidłowy stan rzeczy. Od tego czasu rząd nie przestał z zaspokojeniem potrzeb i żądań, starał się o pogodzenie konserwatyzmu z potrzebami reform. Rząd konstytucyjny cesarstwa, oparty na prawie powszechnego głosowania, będzie się tem korzystnie wyróżniał od innych konstytucyjnych rządów, iż zrówna arystokracyę z demokracyą pod względem prawa. Wasza władza zmniejszy się — rzekł Ollivier — lecz poniesiecie ofiarę dla kraju, który będzie wam wdzięcznym i pomożecie cesarzowi w obdarzeniu Francyi wolnością (oklaski). Senatus konsult odpowiadając swoim zasadom zmienia niektóre artykuły konstytucyi, mianowicie art. 33 i 57 i zawiera rozmaite dodatkowe postanowienia o dziedziczności władzy rządowej.

Senat postanowił zgromadzić się w piątek dla rozpatrzenia się w tym projekcie.

— Korespondent paryski dziennika „Times“ utrzymuje, iż pogłoski o mianowaniu księcia Napoleona gubernatorem Algeryi i o wyjeździe jego z Paryża są nieprawdziwe a przynajmniej bardzo nieprawdopodobne. Książę Napoleon nie ma najmniejszej ochoty do opuszczenia Paryża. Książe dokonał teraz wielkiego dzieła. Swoim wpływem na osobę cesarza pomógł Ollivierowi do objęcia teki a cesarza nakłonił do zwrotu polityki wewnętrznej w duchu liberalnym. Książe Nepoleon nie jest nigdy bezczynnym lecz zawsze śledzi uważnie obecną sytuacyę i bieg wypadków. Książe zostaje z Ollivierem w bardzo ścisłym stosunku, a obecny stan rzeczy we Francyi odpowiada w zupełności jego planom i przemysłom, jeżeli mu — jak dodaje „Times“ nie idzie o pozor wpływania na tok i rozwój obecnych wydarzeń we Francyi.

— O odpowiedzi kuryi rzymskiej doręczonej hr. Daru przez nuncyusza paryskiego msgr. Chigi pisze „Constitutionnel“: Kardynał Antonelli nie zaprzecza prawdziwości kanonów ogłoszonych w „Augsb. Allg. Ztg.“, ale utrzymuje przytem, iż nie mają one takiej doniosłości, jaką im gabinet tuileryjski nadaje, i że obrady soboru mogłyby jeszcze znacznie zmienić ich układ. Zresztą zapewnia kardynał Antonelli, iż kościoł nie myśli bynajmniej mięszać się w sprawy polityczne i spodziewa się, iż Francya nie opuści stanowiska, na którem aż dotąd stała i że hr. Daru po tem oświadczeniu odstąpi od tych przedstawień, które robił Stolicy Apostolskiej w nocie z dn. 20. lutego. Odpowiedź kardynała Antonellego nie zawiera zatem wprost odmownej odpowiedzi. Kardynał Antonelli stara się odeprzeć to zaczenie, jakie uchwałom soboru przypisują, a które on za mylne uważa.

Florencya. „G. di Milano“ donosi, iż włoski minister spraw zagranicznych wysłał do reprezentantów włoskiego królestwa w zagranicy okólnik, w którym wyłuszcza zapatrywania rządu włoskiego na dogmat o nieomylności papieża. Minister oświadcza w tym okólniku, iż kwestya nieomylności w sprawach dogmatycznych nie obchodzi państwa jako ciała politycznego. Gdyby jednak dogmatyczne uchwały przekroczyły swój zakres i sięgały na terytoryum państwa, natenczas rząd miałby prawo i obowiązek odparcia tej uzurpacyi.

— O podanym w telegramach napadzie na koszary S. Francesco w Pawii d. 24. b. m. nadeszły już bliższe szczegóły. Banda złożona ze 100 ludzi uzbrojonych wyruszyła na koszary z okrzykami: Niech żyje rzeczpospolita! My chcemy rzeczypospolitej! Niech żyje narodowa republikańska armia! Dodać należy, iż w dniu poprzednim z koszar artyleryi skradziono 60 rewolwerów, a podejrzenie pada na trzech podoficerów, którzy w dniu tym zniknęli z koszar. Na okrzyk straży nadbiegł zaraz oficer z oddziałem wojska. Gdy wezwano tę bandę do odejścia, padły w odpowiedź strzały z rewolwerów. Jeden podoficer zginął a oficer został ciężko raniony. Czterej czy pięciu żołnierzy poniosło lekkie rany. Na strzały te odpowiedziało wojsko tożsamo ogniem. Sześciu czy siedmiu z bandy padło na ziemię. Jeden z nich ciężko raniony miał w kieszeni dwa rewolwery z koszar artyleryi. Gdy banda spostrzegła, iż żołnierze otrzymują posiłki, rozprószyła się natychmiast. Ludność miejska była temi wypadkami mocno zatrwożona, a jak okazują telegramy przesłane do Florencyi zaraz po tych wypadkach, nikt nie pochwalał tego zamachu rewolucyjnego. Zdaje się, iż rozruch ten miał być sygnałem dalszych zaburzeń rewolucyjnych w Medyolanie, Genui i Bononii, a nawet we Florencyi. W miastach tych bowiem aresztowano kilka osób, a we Florencyi znaleziono nawet bomby Orsiniego. Mazzini ma przebywać obecnie we Włoszech dla kierowania temi niepokojami.

Urzędowy dziennik florentyński potwierdza te wszystkie szczegóły i dodaje, iż na kilka dni przedtem był przygotowany do użycia energicznych środków, gdyż po pewnych oznakach poznał, że zanosi się na rozruchy republikańskie. Dziennik ten dodaje przytem, iż podobny zamach zrobiło 100 uzbrojonych ludzi w Piacenza na koszary Santa Anna. Wezwano żołnierzy, aby otworzyli koszary, a gdy wezwaniu temu nie uczyniono zadość, usiłowano przemocą wtargnąć do koszar. Gdy jednak opór żołnierzy był bardzo energiczny, powstańcy cofnęli się natychmiast. Patrol aresztowała zaraz potem dwa indywidua uzbrojone w rewolwery. Z 34 skradzionych karabinów wojskowych ludność sama oddała władzom 20.

Koło Brisighella w pobliżu Faenza oddział złożony z 70 ludzi, z których tylko pewna część była uzbrojoną, wyruszył drogami górskiemi ku Bononii. Rząd jednakże i tu był już o rozruchach uwiadomiony. Aresztowano kilku młodych ludzi, inni uciekli.

Konstantynopol. „Turquie“ podaje w ostatnim swoim numerze dosłowny tekst okólnika, który rząd turecki w kwestyi czarnogórskiej rozesłał do swych dyplomatycznych ajentów zagranicą. Okólnik ten mówi mianowicie o dwóch terytoryach Vili i Malo-Brio, które ważne są dla Turcyi ze względów strategicznych a dla Czarnogóry ze względów politycznych i ekonomicznych. Okólnik ten przytacza także następujęce punkta z traktatu zawartego pomiędzy Turcyą a Czarnogórą d. 13. września 1862 r.: 1) Mirko w przyszłości nie może się więcej zajmować administracyą cywilną i wojskową kraju. 2) Wzdłuż drogi od Hercogowiny do Skutari mają być założone strażnice dla wojsk tureckich. 3) Czarnogórcy nie będą robić więcej nieprzyjacielskich napadów po za granice swego kraju. 4) Żadna rodzina nie może wstąpić na czarnogórskie terytoryum bez paszportu wystawionego przez władze tureckie, złoczyńcy mają być przytrzymani i aresztowani a na podstawie wzajemności rzeczy skradzione będą nawzajem wydawane i złodzieje karani. — Spór, przez który wywołany został powyższy okólnik zostanie zapewnie załatwiony. Książe czarnogórski zaś otrzymał tymczasem dwa ordery rosyjskie, order św. Anny i order Aleksandra Newskiego.

Madryt. Nieprzyjemne bardzo wrażenie sprawiła w Madrycie wiadomość, iż hiszpańscy biskupi obecni na soborze złożyli swe uszanowanie księciu Alfonsowi, który jest jak wiadomo sekretarzem królowej Izabeli. Nie stało się więc to przez przypadek, iż urzędowy dziennik hiszpański ogłasza rozporządzenie, by całe duchowieństwo składało przysięgę na konstytucyę. Przysięgę te mieszkający w w Hiszpanii arcybiskupi i biskupi wykonać mają w trzydzieści dni po ogłoszeniu tego dekretu t. j. po 17. marca. Duchowni mieszkający po za obrębem Hiszpanii winni dopełnić tego obowiązku w przeciągu dwóch miesięcy przed hiszpańskim posłem lub konzulem. Formułka tej przysięgi tak opiewa: „Czy przysięgacie na Boga i św. ewangelię, iż uznawać będziecie konstytucyę hiszpańskiej monarchii? — Tak jest, przysięgam! — Jeżeli dotrzymacie przysięgę, Bóg wam to wynagrodzi a jeżeli nie, to on was pociągnie do odpowiedzialności.“

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Dekret wys. c. k. Namiestnictwa względem objawienia zdania co do projektowanej reformy ustawy przemysłowej. Sprawozd. radny p. Dr. Czemeryński. 2) Nominacya profesorów dla miejskiej szkoły handlowej. Sprawozd. radny p. Dr. Juliusz Kolischer. 3) Nadanie prawa obywatelstwa miejsk. pp. Aleksandrowi Barańskiemu (murarzowi) i Dyonizemu Podolskiemu (kowalowi) i przyrzeczenie przyjęcia do gminy ks. Eustachego Szczeniowskiego. Sprawozd. radny p. Patraszewski. 4) Asygnata należytości za leki dostarczone dla miejsk. zakładów i dla ubogich. Sprawozd. radny p. Dr. Maciejowski. 5) Wniosek podwyższenia opłat placowych. Sprawozd. radny p. Dr. Milleret. 6) Sprawa wyboru uzupełniającego dwóch członków do deputacyi miej. dla lwowskiej szkoły realnej wyższej. Sprawozd. radny p. Komora. 7) Projekt zmian w nazwach ulic. (Dokończenie.)

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Zabójstwo. W wrześniu kosili Iwan Masoła i Maksym Koczan, gospodarze z Kunina pod Żółkwią swoje przyległe łąki. Koło południa Maksym Koczan posądzał brata Masoły, Iwana Masołę, o przekroczenie granicy, z czego przysło do bójki. Na krzyk, który w tej chwili powstał, zbiegło się dużo kosarzy, którzy usiłowali dalszej bójce tamę położyć. Iwan Masoła uderzył w tej bójce Wasyla, syna Maksyma Koczana, kosiskiem po plecach a Wasyl Koczan kopnął kilkakrotnie Iwana Masołę w brzuch, Iwan Masoła, jakkolwiek uczuł mocne bole w brzuchu, kosił jeszcze potem i dopiero później odszedł do domu. Wieczorem jednakże bole znacznie się wzmogły, a gdy go nazajutrz do szpitalu odwieść chciano umarł w drodze i to według ostatecznego orzeczenia wydziału lekarskiego wszechnicy Jagiellońskiej w Krakowie w skutek zapalenia błony otrzewnej.

Wasyl Korczan, 20 l., stanu wolnego, został dnia 22. b. m. skazany na 1 rok ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 3 lata). Obwiniony zastrzegł sobie prawo rekursu (przewod. radca sądowy p. Petuł, oskarzyciel p. podprokurator Buszak, obrońca p. Br. Szwedzicki).

(Kradzież.) W nocy d. 28. b. m. skradziono Wolfowi Rosenbergowi właścicielowi realności pod l. 201 3/4 z zamkniętego pomieszkania rozmaite srebrne naczynia, kosztowności i pieniądze. Szkoda wynosi 4000 złr. Śledztwo policyjne natychmiast zarządzono.

(Kradzieże.) W nocy dnia 28. bieżąc. mies. na Łyczakowie pod l. 104 oderwano od 7 piwnic kłódki i skradziono jeden łańcuch wartości 25 złr. W kamienicy sąsiada rozebrano pompę, żelazne części rzucono do ogrodu, mosiężne zaś zkradziono. W kamienicy drugiego sąsiada rozebrano także pompę, lecz ponieważ pompa ta była żelazna więc nic z niej nie skradziono. Nakoniec w kamienicy naprzeciw szpitalu Hofmanna skradziono od pompy długą rurę miedzianą. Kradzieży tych dopuścić się musiała zapewnie cała szajka.

— Naczelnik braminów, Paboo Kechab Choudar Sen hołdujący religijnemu postępowi udaje się do Anglii, by studyować rozwój chrześniaństwa w kraju, który Indyom dostarcza panów i duchownych. „Pall Mall-Gazette“ radzi tedy, by na chwilę usunąć to wszystko, coby gościa tego mogło niekorzystnie uprzedzić o Anglii i chrześciaństwie. Radzi tedy dziennik ten domy ubogich trochę oczyścić i pobielić, ukryć gdziekolwiek dyrektorów źle urządzonego szpitala Pancras, fałszowane towary i kilku nierzetelnych kupców rzucić do Tamizy, zaniechać kilku sporów religijnych, ubrać się w szaty świąteczne i jako chrześcianie powitać gościa z uprzejmym uśmiechem. „Jeżeli po krótkiej bytności gość nasz powróci do domu — pisze ten dziennik — możemy zaraz potem powrócić do naszych dawnych a brudnych zwyczajów i rozkoszować w nich.“

— Donieśliśmy już, że na kolei z Lyonu do Marsylii ujrzano w nocy 20. b. m., gdy pociąg stanął w Montélimart, otwarte drzwi jednego wagonu i w nim ślady krwi. Szczegóły tego wypadku przekonywują, że ofiarą jego padł Polak Lubański, — jedne dzienniki dają mu imie Aleksander, inne Adolf — komisant fabryki jedwabiu pod firmą Subeyrać, a powodem tego morderstwa był rozbój, gdyż Lubański wiózł ze sobą znaczne pieniądze. Ciało zabitego znaleziono wyrzucone na drodze, okryte 47 ranami zadanemi sztyletem albo nożem w twarz i piersi. Zdaje się, że napadnięty bronił się, gdyż skrwawione ręce jego zostawiły ślady w całym coupé i na szybach. Lubański po obiedzie u jednego z swoich przyjaciół w Lyonie wziął sobie miejsce w wagonie 1. klasy z pościelą, i prosił konduktora, żeby go obudził w Montélimart. Nazajutrz popołudniu schwytano przypadkiem mordercę. Wszyscy bowiem żandarmi rozbiegli się do koła śledząc sprawcę zbroni, a na stacyi w Lachou został tylko jeden żandarm. Do tego żandarma przyszedł wieśniak i opowiedział mu, że ujrzał w zaroślu jakiegoś człowieka leżącego twarzą ku ziemi, zapewne spiącego. Żandarm cichaczem podszedł w miejsce wskazane i ujrzawszy człowieka spiącego lub udającego, że spi, rzucił się od razu niego i przywalił go sobą do ziemi, pochwyciwszy go zaraz za ręce. Był to młody człowiek z twarzą skaleczoną i nabrzmiałą. Związano go i wysłano zaraz koleją do Saulx, gdzie złożono zwłoki Lubańskiego. Przyznał się do zbrodni. Nazywa się Wilhelm Bayon, i niedawno wyszedł z kryminału za kradzież. Dostał się on do coupé, w którym siedział Lubański, gdyż wiedział, że ten wiezie z sobą pieniądze. Tłumaczy się jednak, że go zabił w kłótni. Chcąc ujść z wagonu, otworzył drzwi, o które zwłoki Lubańskiego opierały się, i dla tego wypadły one z wagonu. Zabójca wyskakując, upadł na twarz i skaleczył się; z tego powodu ukrywał się w zaroślach, czekając nocy. Pieniędzy nie znaleziono przy nim, a nie chce powiedzieć, co z niemi zrobił.

— W Warszawie umarł 24. b. m. bankier Adam Epstein, licząc lat 69.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 30. marca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 8 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 70 c., owies 100 ℔ 3 złr. 20 c. do 3 złr. 40 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 70 c. do 5 złr. — c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 30 c., koniczyna 180 ℔ 46 złr. — c. do 52 złr., rzepak 150 ℔ 14 złr. — c. do 14 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. 75 c. do 11 złr. — c., groch 180 ℔ 4 złr. 70 c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. — c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 40 do 50 złr.; spirytus wiadro 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c.

— Na stacyi kolei lwowsko-czerniowieckiej w Nepolokoutz, gdzie się dotychczas pociąg kolei tylko na krótki czas zatrzymywał, przedsięwzięto budowę dworca, gdyż dochody są tam większe niż na sąsiednich stacyach w Łużanach i Załuczu. Dochód tej stacyi powiększy się jeszcze znaczniej, gdy i frachty będzie tam można oddawać.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 31. marca. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych Rady państwa odrzucono wniosek dep. Grocholskiego, ażeby nad projektem ustawy o sprawach medycynalnych przejść do porządku dziennego, ponieważ ustawa ta wkracza w atrybucye autonomii krajów. Odrzucenie wniosku Grocholskiego nastąpiło po przemowie ministra spraw wewnętrznych, który stanowczo zbił zapatry-

wanie się wnioskodawcy na tę sprawę. Rechbauer wniósł projekt ustawy o bezpośrednich wyborach do Rady państwa i o utworzenie Izby krajów i Izby ludu.

Przy zamknięciu dziennika nie otrzymaliśmy z powodu spóźnienia się pociągu kolei Karola Ludwika wiedeńskiej poczty.

Ostatnia poczta.

Florencya, 29. marca. Na posiedzeniu izby dyskusya toczyła się nad budżetem ministerstwa spraw zewnętrznych. Na interpelacyę Deboniego względem soboru odpowiada Visconti-Venosta: Gabinet trwa w swem postanowieniu, by biskupom zostawić wszelką swobodę. Rząd szanuje wolność sumienia. Ustawy istniejące wystarczą, by w potrzebie bronić narodowych instytucyi. Włosi umieją rozróżnić cywilne sądownictwo od kościelnego. Rząd włoski porozumiał się z innemi rządami w tej sprawie. My nie potrzebujemy bronić konkordatów, naszą zasadą rozdział pomiędzy państwem a kościołem.

Na zapytanie Micalego odpowiedział Venosta, iż obecnie nie potrzebuje przedkładać żadnych aktów względem sprawy rzymskiej, gdyż rząd obecnie wstrzymuje się od akcyi.

D'Ondes broni soboru. Ferrari rzekł, iż dogmat o nieomylności zawiera wszystkie złe tradycye nieprzyjaciół wolności.

Przemawiali jeszcze potem Manchi, Corrado, Buoencompagi i Civinini którzy twierdzili, iż izba nie soborem i dogmatami lecz polityką zająć się powinna.

Visconti wniósł potem przejście do porządku dziennego, na co się izba zgodziła.

Pizzavini żądał, by zniesiono poselstwa w Würtembergu i Badenie, gdyż poselstwa w Berlinie i Monachium wystarczają.

Minister i sprawozdawca Berti sprzeciwili się temu. Dyskusyę odrzucono.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. marca.

Hotel George: PP. Hr. Mniszek Wład., z Przemyśla. — Gearghiade G, z Multan. — Dembowski Z, z Rokietnicy. — Raciborski A., z Czarnolic.

Hotel europejski: Zagurski S., z Lipowic.

Hotel Langa: Lindner E., c. k. major, z Złoczowa. — Sikora B., z Wełczkowiec.

Hotel angielski: Dornbach R., c. k. radca sąd. wyż., z Żukowa. — Skrzyński M., z Chłopca.

Pod Nr. 514$^{3}/_{4}$: Boczkowski Grz., c. k rotm. pens., z Rozdołu.

Pod Nr 458$^{1}/_{4}$: Skrzeszowski Ig., z Uherca.

Pod czarnym orłem: Jaworski J., z Królestwa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. marca.

PP.: Br. Türke P., do Lubieńca. — Aslan K., do Bukowiny. — Bursa W., do Obertyna. — Czerkawski F., do Meteniowa. — Doliński F., do Mrowlan. — Janko K., do Hoszan. — Kierski S., do Boginki. — Korzeliński S., do Bereźnicy. — Listowski F., do Humenowa. — Ośmiałowski S., do Janczyna. — Ochocki K., do Zarwanicy. — Piotrowski A., do Przendzidła. — Rudzki T., do Bonczałki. — Szeliga J., do Leżajska. — Skrzyszewski S., do Sewerynki. — Stojowski Z., do Błudnik.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. marca 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.86	+ 1.1	89	PnW. mi.	10
2. god. po poł.	326.84	+ 2.4	81	W. „	10
10. god. wiecz.	325.60	+ 1.3	86	PnW. „	10

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Hernani“**, wielka opera w 4 aktach z włoskiego. Muzyka Verdego.

Jutro (przed. polskie): na dochód p. Józefy Delhau: **„Córka adwokata“**, komedya w 2 aktach z francuskiego, drugi i trzeci akt z opery **„Ernani.“** --

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta (D. 30. marca.)	Uskutecz. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
	Złote austryackie			
Akc. gal. kol. żel. K. L.	— —	— —	243 —	244 —
„ kol. lw.-cz.-Jassy	— —	— —	209 75	210 50
„ banku hip. galic.	— —	— —	106 —	107 —
„ pap. czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	75 —
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	— —	— —	84 75	85 25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	76 50	77 —
Banku hip. gal.	— —	— —	90 —	90 30
Gal. zakł. kr. włośc.	— —	— —	90 50	92 —
Oblig. ind. gal.	— —	— —	74 65	75 —
„ W. Ks. Krak.	— —	— —	— —	— —
„ Księst. Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. gł. r. 1866 po 7%	— —	— —	100 —	101 —
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kol. lw.-czern. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	— —	5 77	5 84
„ cesarski	— —	— —	5 80	5 86
Napoleondor	— —	— —	9 87	9 94
Pół imperyał rosyjski	— —	— —	10 —	10 15
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 90	1 96
„ papierowy „	— —	— —	1 50	1 51
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 82$^{1}/_{4}$	1 83$^{1}/_{4}$
Srebro	— —	— —	121 50	122 50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28 marca. 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.25	71.35
do kwietnia do października po 5%	71.45	71.55
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4$^{1}/_{2}$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	234 —	235.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	233.—	234.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91 25	91.75
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	98.—	98.10
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105.25	105.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	120.60	120.90
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	73.50	74.—
Galicyi	74.25	74.75
Niższej Austryi	97.—	—.—
Siedmiogrodu	75.25	75.75
Węgier	79.50	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	350 —	351.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	289.—	289.20
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	875.—	880.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	104.50	—.—
Banku narodowego	725.—	726.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	608.—	610.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	193.—	193.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2260	2265
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	243 50	244.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	210.—	210.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	396.—	399.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	242.90	243.10
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.25	107.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.50	77.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.20	93.40
Węgier. Towar. ziemskie po 5$^{1}/_{2}$%	90.50	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	103.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.75	98.25
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	162.50	163.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50	100 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	16.—	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.70
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	126.—	128.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgratza „ 20 „ „	20.50	21.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	104.—	104.10
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.85	103.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.20	103.40
Hamburg za 100 M. B.	91.60	91.60
Londyn za 10 ft. szt.	124.10	124.25
Paryż za 100 fr.	49 25	49.30
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.85$^{1}/_{2}$	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.89	9.89$^{1}/_{2}$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.25	121.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. marca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	40
„ „ z procentami z maja i listopada	61	40
„ „ w srebrze	71	10
Losy z 1860. roku	98	10
Akcye banku wiedeńskiego	725	—
„ „ kredytowego	291	90
Londyn 10 funtów szterlingów	124	15
Srebro	121	15
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	85

DZIENNIK URZĘDOWY.

(696) **Edykt.** (3)

Nro. 2758. C. k. sąd obwodowy w Samborze otworzył nad majątkiem Dawida Loew nieprotokołowanego kupca w Chyrowie konkurs i ustanowił pana Eustachego Nowickiego tymczasowym zarządcą masy.

Wzywa się wierzycieli, aby na terminie 4. kwietnia 1870 o godzinie 11. rano przed c. k. sądem powiatowem w Starejsoli p. Franciszkiem Witkiewiczem, jako komisarzem konkursowym stanęli, i przy złożeniu dowodów do wykazania ich należytości służyć mogących co do zatwierdzenia tymczasowo ustanowionego lub wyboru innego zarządcy masy i zastępcy tegoż stosowne wnioski poczynili, i wybór wydziału wierzycieli przedsięwzięli.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensyę sobie roszczą — mają takowe nawet w razie, gdyby o niej spór był już wytoczonym, do dnia 24. kwietnia 1870 w sądzie obwodowym tutejszym lub w c. k. sądzie powiatowym w Starejsoli, wedle przepisów ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonych w tejże skutków prawnych zgłosić i na terminie na dzień 9. maja 1870 o godzinie 10. rano ustanowionym przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Wierzycielom, którzy na ogólnem terminie likwidacyjnym staną, i pretensye swe zgłoszą, przysługa prawo powołania innych osób swego zaufania w miejsce dotychczasowego zarządcy masy — jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Ci wierzyciele, którzy nie mieszkają w okręgu sądu powiatowego w Starejsoli, mają celem wręczenia uchwał — tamże zamieszkałego pełnomocnika oznajmić, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie. Dalsze ogłoszenia w ciągu postępowania konkursowego umieszczone będą w dodatku urzędowym do Gazety Lwowskiej.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 22. marca 1870.

(692) **Edykt.** (3)

Nro. 6391. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni, że na prośbę p. Józefy z hrab. Komorowskich Ulenieckiej z dnia 7. lutego 1870 do l. 6391 do wywodu pierwszeństwa i płynności wierzytelności na sumie 3270 duk. hol. niegdyś w stanie biernym dóbr Wolica Baranczycka Dom. 242 pag. 35 n. 39 on na rzecz p. Józefy z hr. Komorowskich Ulenieckiej ubespieczonej ciężących a na cenę kupna tejże sumy w kwocie 325 duk. przeniesionych dzień sądowy na 19. kwietnia 1870 godzinie 4 z południa wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu wierzycieli na rzeczoną cenę kupna przeniesionych, mianowicie pana Adalberta Majewskiego i Ludwika Lisowskiego nie jest wiadome — azatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Madejskiego z zastępstwem adwokata p. Dra Freudenberga kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa przeprowadzoną będzie.

Zaleca się więc nadmienionym wierzycielom z miejsca pobytu nieznanym — aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 12. lutego 1870.

(673) **Ogłoszenie.** (3)

L. 908. C. k. sąd powiatowy w Kętach podaje do publicznej wiadomości, iż uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 15go lutego 1870 l. 2551 Wojciech Jekiełek gospodarz z pod Nr. 119 w Osieku za marnotrawcę uznany, a kuratorem dla niego Jan Warstyl ustanowiony został.

Kęty, dnia 14. marca 1870.

(729) **Ogłoszenie.**

Nr. 2976. Odnośnie do tutejszo-sądowego edyktu z 22. marca 1870 L. 2758 ogłasza c. k. sąd obwodowy, że w miejsce chorobą złożonego c. k. sędziego powiatowego Franciszka Witkiewicza mianował komisarzem konkursowym upadłości Dawida Löw, adjunkta c. k. sądu powiatowego w Starejsoli Ignacego Karpińskiego.

Sambor, dnia 26. marca 1870.

(740) **Edykt.** (1)

Nr. 2806. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na żądanie p. adwokata Dr. Andrzeja Rydzowskiego jako kuratora masy Andrzeja Grzębskiego celem zaspokojenia pretensyi wierzycieli Akiwy Bersohna dozwoloną została sprzedaż realności pod L. k. 89 w Tarnowie na Zawalu położonej, p. Akiwy Bersohna własnej w trzech terminach, t. j. na dniu 27. kwietnia, 30. maja i 27. czerwca 1870 r., każdą razą o godzinie 9tej przed południem w tutejszym sądzie odbyć się mającą pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sumę szacunkową 7554 złr. 82 kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi jako zakład 10% sumy szacunkowej, t. j. kwotę 755 złr. w. a. w gotówce, lub w obligacyach państwa, lub w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galic. wraz z przynależnemi kuponami, a to według kursu ostatniego, jaki w Gazecie Lwowskiej wyrażony będzie, do rąk komisyi licytacyjnej.

3. Złożony zakład najwięcej ofiarującemu będzie do depozytu sądowego złożonym, a innym licytującym zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconym.

4. Resztę warunków licytacyi, wyciąg tabularny i akt oszacowania wolno w registraturze tutejszej przejrzeć lub odpisać.

O tak rozpisanej licytacyi p. adwokat Dr. Andrzej Rydzowski jako kurator masy Andrzeja Grzębskiego, tudzież wierzyciele tabularni z życia i miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi, jako to: Wojciech Ligożyński i wszyscy ci wierzyciele, którzyby od dnia 6. listopada 1869 do c. k. tabuli miejskiej w stan bierny tejże realności weszli, lub którymby niniejsza uchwała przed terminem doręczoną nie została, do rąk onymże przeznaczonego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Jarockiego z substytucyą p. adwokata Dr. Kapiszewskiego i niniejszym edyktem zawiadomienie otrzymują.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 3. marca 1870.

(742) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 1701. Rozporządzeniem z dnia 10. marca 1870 L. 3767 zezwoliło wysokie c. k. Namiestnictwo na otworzenie aptéki w Ottynii.

Celem nadania koncesyi do otworzenia tej aptéki rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają do 15. maja 1870 podać swe prośby do c. k. starostwa w Tłumaczu i udowodnić:

1. że są tutejszo-krajowcami,
2. że uzyskali dyplom na jednej z wszechnic austryackiego państwa jako magistrowie farmacyi,
3. że do założenia aptéki dostateczny posiadają majątek, nakoniec
4. świadectwem obyczajów nienagannych.

Podania mają zawierać i to oświadczenie, że proszący otrzymawszy koncesyę w przeciągu miesięcy trzech od czasu doręczenia tejże aptéki w Ottynii rzeczywiście otworzy.

Tłumacz, dnia 25. marca 1870.

(749) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 608. Przy galicyjskiej kasie oszczędności będą obsadzone nowo systemizowane posady: drugiego kasyera z płacą 1200 złr. i rewidenta z płacą 1100 złr. w. a. rocznie, a na wypadek nadania tych posad adjunktom galicyjskiej kasy oszczędności może być zarazem obsadzoną posada z płacą 1000 złr., 900 złr., 800 złr. lub 700 złr.

Ubiegający się o która z tych posad zechcą prośbę swoją do 20. maja r. b. wnieść do Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności, i w takowej legalnemi świadectwami udowodnić swój wiek, moralność, czy jest bezżennym lub żonatym z wyrażeniem liczby dzieci, dalej odbytej nauki i umiejętność rachunkowości kupieckiej tak pojedynczej jak podwójnej, dokładną znajomość języka polskiego i niemieckiego, odbytą praktykę, dotychczasowe zatrudnienie od wystąpienia ze szkół nakoniec możność złożenia przed objęciem urzędowania kaucyi służbowej w gotowiźnie lub papierach publicznych według kursu wyrównywającej płacy z posadą, którą otrzyma połączonej.

Z Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Lwów, dnia 18. marca 1870.

(745) **Edykt.** (1)

Nr. 65771. Ces. król. Lwowski sąd krajowy p. Mateusza Ankwicza niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby p. Maryi Feliksy z hr. Golejewskich Czarkowskiej z dnia 23. grudnia 1869 do l. 65771 przeciw p. Mateuszowi Ankwiczowi o wydanie nakazu względem usprawiedliwienia prenotacyi odnośnie do protestacyi instrumentem z dnia 1. sierpnia 1805 założonej na dobrach Strzałkowce Dom. 117, pag. 311 n. 3 haer. uwidocznionej, do tutejszego sądu wniesionej, uchwałą z dnia 5. lutego 1870 do l. 66771 polecono Mateuszowi Ankwiczowi z miejsca pobytu nieznanemu, lub tegoż spadkobiercom z nazwiska i pobytu nieznanym, ażeby w 14 dniach wykazali, że prenotacya protestacyi względem sprzedaży części dóbr Strzałkowce, uchwałą do l. 19602 ex 1805 dozwolona, w stanie czynnym części dóbr Strzałkowce dla Mateusza Ankwicza Dom 117, pag. 311 n. 3 haer. uskuteczniona jest usprawiedliwioną, lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, gdyż w przeciwnym razie wykreśloną zostanie.

Ponieważ miejsce pobytu p. Mateusza Ankwicza jest nieznane, przeto dla niego i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Gregorowicza z zastępstwem p. adwokata Dr. Hryszkiewicza za kuratora ustanawiając, jemu tęż uchwałę tabularną doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 5. lutego 1870.

(755) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 14. Ces. król. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Nusyma Aschendorf przeciw Dmytrowi Hnatczuk pto. 53 złr. a. w. z p. n. przymusowa przedaż realności w Chudykowcach pod Nr. k. 150 położonej, dnia 10. maja 1870, 6. czerwca 1870, a w razie nieudania się 5go lipca 1870, każdą razą o 9tej godzinie zrana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądowego oszacowania 80 złr. a. w., i każden chęć kupienia mający winien jest 10% takowej, t. j. 8 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. Akt oszacowania i resztę warunków licytacyi mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Od c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 2. stycznia 1870.

(754) **Edykt.** (1)

Nr. 2154. Izraela Brechlera, z miejsca pobytu niewiadomego, zawiadamia się, że na jego kaucyę i na jego należytości zakontraktowanej przez niego dostawy drzewa dla c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie dotyczących, w skutek prośby Izabeli Węgrowskiej na zabezpieczenie długu 200 złr. z wekslu dtto. Stanisławów 7. października 1869 pochodzącego, tusądową uchwałą z dnia 24. marca 1870 L. 2154 kondykt sądowy zezwolono, i tę uchwałę p. adwokatowi Dr. Szydłowskiemu jako dla nieobecnego ustanowionemu kuratorowi doręczono.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego.

Stanisławów, dnia 24. marca 1870.

(753) **Rozpisanie konkursu.** (1)

Nr. 281-Pr. Posada radcy sądu krajowego przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie z roczną płacą 2000 złr., ewentualnie 1600 złr. w. a. jest opróżniona.

Podania mają być wniesione w przeciągu dni 14 od czasu ogłoszenia trzeciego w gazecie wiedeńskiej.

Od Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. marca 1870 r.

(741) **Edykt.** (1)

L. 313. Odnośnie do tutejszo-sądowego edyktu z dnia 29. czerwca 1869 l. 1149 wiadomo czyni c. k. sąd powiatowy w Bukowsku, że na terminie dnia 5. maja 1870 o godzinie 11. przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie dozwolona już tutejszo-sądową uchwałą z dnia 29go czerwca 1869 l. 1149 przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. k. 49 rep. 33 w Płonnie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Stefana Chomy vel Ostafi własnej, 470 zł. w. a. oszacowanej, pod warunkami w edykcie na wstępie wymienionym, ustanowionymi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bukowsko, dnia 2. marca 1870.

(746) **Edykt.** (1)

L. 8748. C. k. sąd krajowy Lwowski spadkobiercom Maryi z Stańkowskich Emerling, a to: pp. Juliuszowi Emerling i Ernestynie z Emerlingów Lill, wiadomo czyni, że przeciw nim i małżonkom Maciejowi i Joannie Hermanseder p. Teodor hr. Karnicki dnia 21. lutego 1870 do l. 8748 pozew o ekstabulacyę z realności pod liczbą 687¼ obowiązku ekstabulacyi ciężarów z gruntu realności pod l. 135¼ małżonkom Emerling sprzedanego i ewikcyi z tego powodu, zapisanej na realności pod l. 687¼ Dom. 134. pag. 116. n. 5. on. intabulowanej wniósł, i o sądową pomoc prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na dzień 2go maja 1870 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Juliusza Emerling i Ernestyny z Emerlingów Lill jest niewiadomem, przeto sąd krajowy postanowił na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Popiela z substytucyą p. adwokata Dra. Mansza, z którym rozprawa tego sporu wedle przepisów postępowania sądowego dla Galicyi przepisanego przeprowadzoną będzie.

Wzywa się niniejszem pozwanych, aby wcześnie albo się osobiście stawili, albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego zastępcę sądowi oznajmili, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe, sami sobie swej winie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 26. lutego 1870.

(744) **Edykt.** (1)

L. 10289. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Samuel Kohen przeciw małżonkom Janowi i Pelagii Michalewiczom o ekstabulacyę z realności pod l. 208¼ kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 29go maja 1763, dnia 28. lutego 1870 do l. 10289 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego do ustnej rozprawy dzień sądowy na 19. kwietnia 1870 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych małżonków Jana i Pelagii Michalewiczów jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Edwarda Hoffmana z zastępstwem p. adwokata Dra. Diamanda kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście staneli lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 5. marca 1870.

(689) **Kundmachung.** (3)

Nr. 287 - L. Sch. R. An dem k. k. Gymnasium in Czernowitz kommen zwei Lehrerstellen mit deutscher Unterrichtssprache, verbunden mit dem jährlichen Gehalte von 945 fl. öst. W. nebst dem Rechte auf Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe und auf Decennalzulagen, u. z. die eine für classische Philologie, die andere für Geographie und Geschichte zu besetzen.

Bewerber um diese Stellen haben ihre mit den nöthigen Belegen, insbesondere mit der Nachweisung über ihre Lehramtsbefähigung im Sinne des §. 5. 1. a des Gesetzes über die Prüfung der Candidaten des Gymnasiallehramtes versehenen Gesuche längstens bis 20. April 1870 im Wege ihrer vorgesetzten Behörden oder wenn sie in keiner öffentlichen Verwendung stehen, unmittelbar anher einzubringen.

Unter den Bewerbern für die Lehrstelle der Geographie und Geschichte erhalten diejenigen den Vorzug, welche sich zugleich mit der Lehrbefähigung aus dem Deutschen auszuweisen vermögen.

Vom Bukowinaer k. k. Landes-Schulrathe.

Czernowitz, am 4. März 1870.

(738) **Edykt.** (3)

Nr. 12904. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Zygmunta Kotkowskiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu pozwu przez Samuela Kehlmana z dnia 14go marca do l. 12904, uchwałą z dnia 16go marca 1870 do l. 12904 nakaz płatniczy na sumę wexlową 1600 złr. w. a. z p. n. wydany i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Hofmanowi doręczonym został.

Lwów, dnia 16. marca 1870.

(748) **Rozpisanie konkursu.** (2)

Nr. 13037. Do obsadzenia posady kasyera I. klasy przy c. k. urzędzie podatkowym i zbiorowym w Krakowie z płacą roczną 1000 złr., a ewentualnie posada kasyera II. lub III. klasy z płacami rocznemi 900 złr. lub 800 złr. i z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie całorocznej płacę etatową wynoszącej.

Podania z dowodem zupełnej znajomości języka polskiego mają być w przeciągu 3 tygodni do c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu wniesione.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 24. marca 1870.

(739) **Edykt.** (2)

Nr. 3959. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wiadomo niniejszem czyni z miejsca pobytu nieznanemu Alterowi Liebermann, że przeciw niemu uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 3959 nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 złr. w. a. z p. n. na rzecz Herzla Boral wydany i ustanowionemu dla tegoż nieobecnego kuratorowi p. adwokatowi Maramoroszowi ze substytucyą p. adwokata Tutaka doręczony został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 23. marca 1870.

(698) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 28. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza, że zamianował p. adwokata Dr. Adama Geislera w Rzeszowie jeneralnym zastępcą zmarłego dnia 9go lutego 1870 Dr. Edwarda Niesiołowskiego, adwoka w Tarnobrzegu, substytuując temuż p. Adamowi Geislerowi p. adwokata krajowego Dr. Klemensa Kostheima w Rzeszowie, a to z tem obowiązkiem, iżby rzeczony p. jeneralny zastępca, a w razie kolizyi tegoż wyż nazwany substytut sprawy powierzone ś. p. Dr. Edwardowi Niesiołowskiemu tak długo zastępywali, dopokąd sobie odpowiednie strony innego zastępcy nie obiorą.

Tarnów, dnia 12. marca 1870.

(702) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

Nr. 512-Pr. Przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie jest do obsadzenia posada dozorcy więźniów z płacą roczną 300 złr. w. a. i ubiorem urzędowym.

Ubiegający się mają podania wnieść do Prezydyum sądu krajowego w terminie 4 tygodni, przyczem uwagę kandydatów wojskowych zwraca się na tę okoliczność, że li tylko ci uwzględnieni być mogą, którzy uzyskali już prenotacyę do umieszczenia ich w obrębie c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 21. marca 1870.

(714) Ogłoszenie konkursu (3)

Nr. 3377. Celem nadania **jednego galicyjskiego miejsca funduszowego w c. k. akademii Maryi Teresy w Wiedniu** ogłasza się niniejszem konkurs.

Ktoby więc życzył sobie umieścić w rzeczonej akademii syna, lub opiece swej poruczonego młodzieńca, winien podać o to do Wydziału krajowego najdalej **do 20. maja r. b.** dołączając

1 metrykę chrztu młodzieńca należycie legalizowaną na dowód, że tenże skończył ósmy rok życia a nie przekroczył dwunastego.

2. Świadectwo szkolne z ostatniego półrocza w dowód, że tenże ukończył z dobrym postępem przynajmniej 3cią klasę szkół normalnych. — Jeżeli aspirant uczył się dotychczas prywatnie, należy również załączyć świadectwo obyczajności wydane przez miejscowego plebana.

3. Świadectwo lekarskie o zdrowiu kandydata, tudzież poświadczenie odbytej szczepionej lub naturalnej ospy.

4. Zaświadczenie o stanie majątku, wydane przez miejscowego plebana a zatwierdzone przez c. k. starostwo powiatowe, w którem wyrazić należy, czyli aspirant ma rodzeństwo i jak liczne, nakoniec

5. Deklaracyę ze strony podającego, że w razie przyjęcia do akademii sprawi aspirantowi pierwsze oporządzenie, i że obowiązuje się w takim razie płacić do kasy akademickiej na oboczne wydatki corocznie po 157 złr. 50 kr. w. a.

Spis rzeczy stanowiących pierwsze oporządzenie ucznia wstępującego do akademii można przejrzeć w archiwum Wydziału krajowego.

Przyjęcie do akademii nastąpi z początkiem roku szkolnego 18⁷⁰/₇₁.

Nakoniec zwraca się uwagę kompetentów, że według ogłoszenia ministerstwa stanu z 16. czerwca 1864 podania wniesione w innej drodze aniżeli konkursem wskazanej nie znajdą uwzględnienia.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 18. marca 1870.

(733) Edykt. (2)

L. 2489. C. k. sąd krajowy lwowski jako sąd delegowany uchwałą c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 3. listopada 1865 l. 29753 miasto właściwego c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, celem przeprowadzenia wszelkich kroków egzekucyjnych do dóbr Buczacza z przyległościami się odnoszących, od któregokolwiek z wierzycieli rzeczonych dóbr przedsięwziętych zawiadamia niniejszym edyktem, że w sprawie egzekucyjnej uprzywil. austr. banku narodowego przeciw Włodzimierzowi hr. Baworowskiemu jako ustanowionemu kuratorowi właścicieli dóbr Buczacz, mianowicie małoletnich dzieci, tudzież potomstwa Adama hr. Potockiego, dalej Emila hr. Potockiego i Adama hr. Potockiego na zaspokojenie wywalczonej wierzytelności w ilości 107607 zł. 90 kr. w. a. z odsetkami 6proc. od 3. listopada 1867 do 3. maja 1868 w ilości resztującej 350 zł. 50 kr. w. a. i od 3. maja 1868 dalej bieżącemi 6proc. odsetkami od terminu zapadłego aż do dnia zapłaty pojedyńczych rat procentowych liczyć się mającemi 6proc. odsetkami zwłoki, tudzież na zaspokojenie przyznanych kosztów sądowych w ilości 202 zł. 50 kr. w. a., jakoteż dalszych kosztów sądowych i egzekucyjnych uchwałą wiedeńskiego c. k. sądu krajowego z dnia 14. września 1869 l. 44304 dozwolona przymusowa sprzedaż dóbr Buczacza z przyległościami Podzameczek, Nagorzanka, Gawronice, Korolówka i część Buczacza w dawnym obwodzie Stanisławowskim położonych Emila hr. Potockiego i małoletniego Artura hr. Potockiego, tudzież dalszego prawego potomstwa Adama hr. Potockiego własnych i na tychże imię jak Dom. 234. p. 244 n. 5. haer. i pag. 171. n. 16. haer. i pag. 172. n. 17. haer. wpisanych, niniejszem się rozpisuje, która to sprzedaż w trzech terminach, mianowicie 2. maja 1870, 14. czerwca 1870 i 18. lipca 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym pod następującemi przez c. k. sąd krajowy wiedeński zatwierdzonemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Za cenę wywołania stanowi się przy pożyczce według statutów wypośrodkowana wartość 315000 zł. w. a.

Na pierwszym i drugim terminie rzeczone dobra niżej ceny wywołania, na trzecim zaś terminie niżej 250000 zł. sprzedane nie będą.

2. Dobra te sprzedają się ryczałtowo, jednak z wyłączeniem wynagrodzenia za zniesione dochody urbaryalne i bez ewikcyi.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest 10 proc. ceny wywołania, to jest sumę 31500 zł. w. a. jako wadyum w gotówce, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności według włożonego kapitału, w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego, galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych lub listach zastawnych c. k. uprzywil. austr. banku narodowego, według ich ówczesnego ostatniego kursu do rąk komisyi licytacyjnej złożyć (narodowy bank jest od tej wkładki wolny) ktoreto wadyum nabywcy o ile takowe gotówką złożone było swego czasu w ofiarowaną cenę kupna wliczonem, zaś innym licytantom po ukończonej licytacyi zwróconem zostanie.

O tej licytacyi zawiadamia się z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś z życia i miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie spadkobierców Antoniego Feliksa i Stanisława Wronowskiego i Jakoba Kaczorowskiego, dalej pp. Karolinę Ertner, Franciszkę Teschner, p. Jana Toscano del Baner, Rozalii Gans, Wolfa Wachtla, Katarzynę Zdzieszulskę i Jana Zarębę Cieleckiego, jakoteż wszystkich tychże niewiadomych spadkobierców i prawonabywców, nakoniec wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 18. grudnia 1868 prawo zastawu na dobrach Buczacza lub przyległościach uzyskali, lub którymby ta uchwała wcale nie, lub dość wcześnie przed terminem z jakiegokolwiek powodu nie mogła być doręczoną, do rąk ustanowionego kuratora pana adwokata Dra. Goreckiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Męcińskiego i przez edykta.

Lwów, dnia 5. marca 1870.

Edict.

Nr. 2489. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte als dem mittelst Erlasses des Lemberger k. k. Oberlandesgerichtes am 3. November 1865 Z. 29753 anstatt des zuständigen Stanisławower k. k. Kreisgerichtes zur Vornahme aller, von welch immer einem der Pfandgläubiger der Güter Buczacz cum attin. bezüglich derselben ergriffenen Executionsgerichte delegirten Gerichte wird im Zwecke der Einbringung der von der privil. österr. Nationalbank wider Wladimir Grafen Baworowski als bestellten Curator der Eigenthümer von Buczacz, nämlich der minderjährigen Kinder so wie der Nachkommenschaft des Adam Grafen Potocki, ferner Emil Grafen Potocki und Adam Grafen Potocki ersiegten Darlehensforderung pr. 107.607 fl. 90 kr. öst. W. sammt 6% Zinsen seit 3. November 1867 bis 3. Mai 1868 im Reste von 350 fl. 50 kr. und dem seit 3. Mai 1868 weiter laufenden 6% Zinsen der vom Verfallstage bis zum Zahlungstage der einzelnen Insrate zu berechnenden 6% Bezugszinsen den auf 202 fl. 50 kr. gerichtlich bestimmten Gerichtskosten und der weiter auflaufenden Gerichts- und Executionskosten, die mittelst Bescheides des Wiener k. k. Landesgerichtes vom 14. September 1869 Z. 44304 bewilligte executive Feilbietung der für die Forderung sammt Nebengebühren verpfändeten, im vormaligen Stanisławower Kreise in Galizien gelegenen dem Hr. Emil und den minderjährigen Arthur Grafen Potocki und der weiteren ehelichen Nachkommenschaft des Hrn. Adam Grafen Potocki eigenthümlich gehörigen und auf deren Namen ut dom. 234. pag. 244. n. 5. haer. und pag. 171. n. 16. haer. und pag. 172. n. 17. haer. eingetragenen Güter Buczacz sammt Zugehör Podzameczek, Nagorzanka, Gawronice und Korolówka und Antheil der Stadt Buczacz hiemit ausgeschrieben und es wird diese Feilbietung an drei Terminen, d. i. des 2. Mai 1870, des 14. Juni 1870 und des 18. Juli 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts und zwar unter nachstehenden vom Wiener Landesgerichte bereits mit dem Licitationsbescheide genehmigten Bedingungen vorgenommen werden.

Diese Licitationsbedingungen lauten wie folgt:

1. Als Ausrufspreis wird der bei der Beleihung statutenmäßig ermittelte Werth von Gulden 315.000 öst. W. angenommen.

Im ersten und zweiten Termine werden diese Güter nicht unter dem Ausrufspreise im dritten nicht unter 250.000 (Sage: Zweihundert fünfzig Tausend) Gulden öst. W. verkauft werden.

2. Diese Güter werden in Pausch und Bogen mit Ausschluß der Urbarial-Entschädigung und ohne Gewährleistung verkauft.

3. Vor Beginn der Feilbietung hat jeder Kauflustige 10% des Ausrufspreises, d. i. 31.500 fl. öst. W. im Baaren, in Bücheln der galizischen Sparcasse oder nach dem letzten Curse, in Pfandbriefen, sei es des galizischen Credit-Institutes oder der Nationalbank oder in galizischen Grundentlastungs-Obligationen als Vadium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen. (Die Nationalbank ist von diesem Erlage befreit).

Das Vadium des Erstehers ist inwieferne es im baaren Gelde erlegt ist, wird in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten aber nach Beendigung der Feilbietung zurückgestellt.

Von dieser Feilbietungs-Ausschreibung werden die dem Wohnorte nach bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, die dem Wohnorte und Leben nach unbekannten, namentlich die Erben des Anton Felix und Stanislaus Wronowski und des Jacob Kaczorowski, ferner Fr. Caroline Ertner, Francisca Feschner, Hr. Johann Toscano del Baner, Rosalia Gans, Wolf Wachtel, Catharina Zdzieszulska und Johann Zaremba Cielecki, so wie ihre allfälligen unbekannten Erben und Rechtsnehmer, ferner alle Jene, welche nach dem 18. December 1868 dingliche Rechte auf Buczacz oder die Attinenzien erwerben sollten, oder denen die Verständigung entweder gar nicht oder nicht zeitlich vor dem Termine aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden könnte oder sollte, zu Handen des hiermit bestellten Curators Hrn. Landesadvocaten Dr. Gorecki mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński und durch Edicte verständigt.

Lemberg, am 5. März 1870.

(683) Ogłoszenie licytacyi. (3)

Nr. 10691. Celem zabezpieczenia wykonania potrzebnych budowli w zakładzie kontumacyjnym Kozaczówce rozpisuje się niniejszem publiczna licytacya na dniu 21go kwietnia r. b. o godzinie 10tej zrana w c. k. starostwie Zaleszczyckim odbyć się mająca.

Plany i kosztorysy uskutecznić się mającej budowli, tudzież warunki licytacyi przejrzane być mogą w rzeczonem starostwie.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. marca 1870.

(734) Edykt. (2)

Nr. 3372. Ces. król. sąd krajowy Lwowski podaje do powszechnej wiadomości, że realność pod L. 128 m. we Lwowie położona, wedle Dom. 50, p. 2 n. 11 haer. własność Rozalii Słońskiej zamęż. Glanz stanowiąca, na zadośćuczynienie należytości pierwszej austryackiej kasy oszczędności w resztującej ilości 819 złr. z p. n. Dom. 41, p. 341 n. 4 on. zabezpieczonej w drodze publicznej licytacyi w trzech terminach, t. j. na dniu 19go maja, 20go czerwca i 21. lipca 1870 r., każdego razu o godzinie 10tej przed południem w sali posiedzeń sądowych na sprzedaż wystawioną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy detaksacyi sądowej na 18.500 złr. w. a. wyprowadzona. Jako wadyum złożoną ma być suma 1850 złr. Realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie za jakąbądź cenę sprzedaną będzie.

Dalsze warunki licytacyjne i akt detaksacyi w registraturze sądowej przejrzane lub w odpisie podniesione być mogą.

Wierzycielom hipotecznym, którzyby po 6. października 1869 do tabuli weszli, tudzież tym wierzycielom, którymby niniejsze postanowienie lub jakiekolwiek na przyszłość w tej sprawie zapaść mające postanowienie sądu albo wcale nie, albo wcześnie doręczonem być nie mogło, ustanowiony został niniejszem kurator w osobie p. adwokata Dr. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Dr. Sermaka, oraz niniejsze postanowienie w ich imieniu kuratorowi p. Gregorowiczowi doręczonem zostało, o czem powyższe osoby niniejszym edyktem zawiadomione zostają.

Lwów, 5. lutego 1870.

Edict.

Nro. 3372. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit zur öffentlichen Wissenschaft gebracht, daß zur Einbringung der auf der, der Fr. Rosalia Słońska vereh. Glanz laut Dom. 50 p. 2 n. 11 haer. gehörigen Realität Nr. 128 Stadt, laut Dom. 41 p. 341 n. 4 on. zu Gunsten der ersten österreichischen Sparcasse intabulirten Forderung im Restbetrage von 819 fl. sammt Nebengebühren die executive Feilbietung dieser Realität Nr. 128 Stadt in Lemberg in drei Terminen, d. i. 19. Mai, 20. Juni und 21ten Juli 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Sitzungssaale dieses k. k. Landesgerichtes abgehalten werden wird. Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth in dem Betrage 18.500 fl. angenommen. Das Vadium ist in dem Betrage von 1850 fl. öst. W. zu erlegen. Diese Realität wird bei den ersten zwei Terminen um oder über, beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe verkauft.

Der Schätzungsact und die übrigen Licitations-Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen und in Abschrift erhoben werden.

Für alle jene Gläubiger, denen der gegenwärtige Feilbietungsbescheid oder ein in dieser Executionsangelegenheit in Hinkunft zu erlassender Bescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, ferner für alle jene Hypothekargläubiger, welche nach dem 6. October 1869 an die Stadttafel gelangen, wird ein Curator in der Person des Hr. Landesadvocaten Dr. Gregorowicz mit Substituirung des Hr. Landesadvocaten Dr. Sermak hiemit bestellt, und der dießfällige Bescheid zu Händen des benannten Curators zugestellt, wovon dieselben durch das gegenwärtige Edict verständigt werden.

Lemberg, 5. Februar 1870.

DONIESIENIA PRYWATNE.

C. k. uprzywil. galic. kolej Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Począwszy od dnia 1go kwietnia r. b. aż do dalszego ogłoszenia rozszerza się istniejącą zniżoną taryfę dla zboża, ziarn strączkowych, nasion olejnych, kukurudzy i t. d. w północno-niemiecko-galicyjskim ruchu związkowym przy zatrzymaniu dotyczących podstaw, także na stacye w zachodnim kierunku za Magdeburgiem położone, a do północno-niemieckiego i prusko-brunszwickiego związku kolejnego należące.

Z powyż wymienionym dniem będą jako fracht prożno wracające wory w dowolnych ilościach według zniżonej dla zboża istniejącej taryfy obliczone.

Dotyczących taryf można nabyć w stacyach związkowych.

Lwów, w marcu 1870 roku.

(756 - 1) Dyrekcya ruchu.

Galicyjski Zakład kredytowy włościański.

Pierwsze zwyczajne walne zgromadzenie.

Podpisana rada zawiadowcza zaprasza Panów do głosowania na mocy art. 80 statutów uprawnionych *) na pierwsze walne zgromadzenie, które odbędzie się

w piątek dnia 29. kwietnia b. r. o godzinie 10tej rano

w lokalnościach Zakładu.

Przedmioty obrad:

1. Sprawozdanie z urzędu i stanu interesów Zakładu.
2. Sprawozdanie rachunkowe i przedłożenie bilansu za rok 1869.
3. Wybór komisyi weryfikacyjnej do zbadania bilansu za rok 1870, która zajmie się zarazem i sprawdzeniem bilansu z minionego pierwszego roku rachunkowego 1869.
4. Uchwała o rozdzieleniu czystego zysku z pierwszego roku i oznaczeniu dywidendy dla listów zastawnych.
5. Oznaczenie wartości należnych członkom rady zawiadowczej znaków obecności.
6. Wniosek nad zmianami niektórych ustanowień statutów.

Panowie posiadacze asygnat wkładek kasowych i listów zastawnych, którzy życzą sobie uczestniczyć przy walnem zgromadzeniu, zechcą swoje obligacye deponować **w Zakładzie we Lwowie lub w c. k. uprz. austr. banku związkowym we Wiedniu, w ogólnym banku kredytowym styryjskim w Gracu, lub też w banku franko-węgierskim w Peszcie, a to najpóźniej do 15go kwietnia** b. r.

Lwów, dnia 20. marca 1870.

Rada zawiadowcza.

*) Wyciąg z art. 80. statutów: Do głosowania są uprawnieni:

a) Reprezentant każdego stowarzyszenia zaliczkowego wybrany z grona wydziałowych z jednym głosem za każde 2000 zł. wpłaconych wkładek udziałowych.

b) Posiadacze asygnat wkładek kasowych z jednym głosem za każde 10.000 zł.

c) Posiadacze listów zastawnych Zakładu z jednym głosem za każde 10.000 zł.

Z osób pod b) i c) wymienionych nikt nie może mięć więcej jak 5 głosów.

(694—2)

OGŁOSZENIE.

Bank galic. dla handlu i przemysłu w Krakowie

zawiadamia Pp. Akcyonaryuszów, że certyfikaty wydane na wpłatę 40% na każdą akcyę wymieniane będą na **kwity tymczasowe** na akcye z kuponami w biórze Banku rzeczonego w Krakowie, poczynając od dnia 30. marca r. b.

(721—) Dyrekcya.

Nr. 1701.

Zawiadomienie.

Wzywam Maryannę z Kościów Budzińską, religii gr. kat., rodem z Brzyżawy w Galicyi, żonę moją od lat 12 z bytu zupełnie niewiadomą, ażeby, jeżeli żyje, zgłosiła się do mnie w Krakowie przy Grzegórzkach Nr. domu 16, gdzie stale mieszkam.

Kraków, dnia 30. marca 1870.

Piotr Budziński,
wysł. żołnierz wojsk austryackich.

(743—2)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.